

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 30 Δεκεμβρίου 1883

Ἀριθ. 54+140

Κύριε Διευθυντή

τῆς Ἀστρονομίας. Προχτὲς τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστογεννηῶν ἔκλειναν τὰ μπακάλικά οἱ κλήτορες καὶ ἡ περιπολαίς στῆς 6 ἡ ὥρα.

Μερικοὶ ἐντιμοὶ παντοπώλιδες, μὲ παραπονεύτηκαν γι' αὐτὸ τὸ μέτρο, — ἂν ἔγινε κατὰ διαταγὴ σου — ἐγὼ ὅμως, μὲ τὸ μικρὸ μου κεφάλι τὸ βρήκα καὶ τὸ βρῖσκω πολὺ δίκαιον, γιὰτὶ μέσα στὰ παντοπωλεῖα κουτσοσφίγκοντες αὐταῖς τῆς μέραις οἱ πολῖτες, γίνονται κουροῦνα καὶ σκοτώνονται.

Ὡστε δίκαιος ὁ μισθὸς σας, μ' ὅλον ὅτι τὸν μισθὸ μου δὲν μοῦ τὸν πληρώσατε.

Ἡαληάνθρωπε.

Πρὸ ἡμερῶν σας γράψαμε νὰ περάσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα τὸν Ζαννὴν πορτιέρην τοῦ βερσοδεψείου τῆς Ἑλληνικῆς ἐταιρίας κ. Μελά καὶ Σας, διότι κατακλέπτει τὴν ἐταιρίαν ὡς καθὼς καὶ τὰ ποτήρια καὶ τὰ δίνει εἰς τὸν ἀδελφόν του καὶ τὰ βάζει εἰς τὴν κῶφραν ποῦ εἶναι στὸ Μοσχάτο καὶ δὲν τὸ καταλαβαίνει κανένας, καὶ ἀφάνισε τὸν κόσμον καὶ τὰ στέλνει εἰς τὴν μητέρα του εἰς τὴν Συρα καὶ ἡ ἐταιρία δὲν εἰξεύρει τίποτις, βάλτε τὸν λοιπὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα γιὰ νὰ τὸ μαθουν.

Σημ. Παληάνθρωπου. Ἐννοία σας, καὶ τώρα ποῦ τὸν βάλουμε ἡ δουλειά μας ἔγινε. Ἐδῶ εἶναι φίλοι μου, ὅποιος κλέψει τὸν ἄλλο, καὶ μὴ χάνεστε, εἶναι ἐποχὴ τοῦ — κλέφτω, κλέφτεις, κλέφτει — κλέφτει λοιπὸν καὶ ὁ φίλος μας Ζαννῆς, τί σὲ μέλλει ἐσένα ποῦ γράφεις αὐτά; Ἐσένα κλέφτει; Ὁχι. Ἄσε λοιπὸν νὰ κλέφτῃ ἐκεῖνους τοὺς κλέφτιδες ποῦ δπηρετᾶ. Ἐπειτα δὲν ξέρεις ὅτι ὁ τιμιώτερος ἄνθρωπος εἰς τὴν ἐποχὴ ποῦ ζοῦμε, ὅτι εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος κατορθώνει νὰ κλέφτῃ τὰ πλείοτερα; Πρέπει μάλιστα αὐτὸν τὸν Ζαννὴν νὰ τὸν ἀποθαυμάζουμε, πῶς κατορθῶνῃ νὰ κλέφτῃ τοὺς κλέφτες τ' ἀφεντικά του. Ἄξιός κι' αὐτοῦ ὁ μισθὸς του.

Τζωρτζη μπουγατζή

ποῦ εἶσαι στὸν Περαιά, εἶναι ντροπὴ σου ἄνθρωπος μὲ γυναῖκα καὶ ἑπτὰ παιδιὰ, ν' ἀφίνης τὸ σπίτι σου χωρὶς ψωμί, παιδιὰ καὶ γυναῖκα καὶ νὰ παίξης τὰ λίγα λεπτὰ ποῦ γυρεύεις δανικὰ καὶ ἀγύριστα στῆς λοταρίας.

Εἶσαι κύριος νὰ κάνης ὅ,τι θέλεις, καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὲ ἐξετάσω τί κάνεις καὶ τί δὲν κάνεις, ἀλλὰ

πρέπει νὰ ξέρης ὅτι ἡ ἐφημεριδογραφία εἶναι ἐπὶ τὸ ἐποπτεῖν τοῦτ' ἔστι νὰ ἐπιτηρᾷ τὴν διαγωγή καθε ἀνθρώπου, εἶναι δὲ, φίλε μου, πολὺ λυπηρὸ, νὰ καθόμικστε ἐμεῖς εἰνέοι νὰ σας συμβουλεύουμε τὸ καλὸν καὶ πρέπον, ἀντὶ νὰ μᾶς συμβουλευέτε καὶ μᾶς καθοδηγᾶτε εἰς τὸν καλὸ δρόμον τῆς στρατάς.

Καὶ ἐγὼ παντρεμένος εἶμαι, καὶ ἔχει ἡ Ζουλίτσα μου δώδεκα ὡς τώρα — ζῶν νὰ μούχη — σκυλάκια καμωμένα, καὶ κανένα δὲν μοῦ ψόφησε καὶ κανένα δὲν πέταξα ἀλλὰ οὐλα τὰ ἀποκατάστησα μὲ τὴν προικὰ τους σὲ τίμια σπίτια, εἰς τοῖς λοιπὸν ἔχεις τὰ παιδιὰ σου χειρότερα ἀπὸ τὰ σκυλάκια μου;

Μὰ τὰ εἶπαμε αὐτὰ τὰ πράγματα χίλιας φορὰς, ἄλλο δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ κάνουμε καὶ μιὰ ἀστυνομία γιὰ νὰ ἐπιβλέπῃ τοὺς γέροντες, ὅπως θὰ κάνουν οἱ Πατρινοὶ γιὰ τὰ παιδιὰ τους. Ντράπου Τζωρτζη, ντράπου Ζεκουτιάρη καὶ πᾶψε τὴν λοταρία καὶ τὴν σουφροποιήσαι. Ντράπου γαΐδαρες μὲ τὰ μεγάλα αὐτῶν, ντράπου κτήνος, ποῦ ἔγινες βεζιλῆς τοῦ κόσμου, ντράπου ζῶν τετραπόδον ἐπὶ τέλους, βρακίβελὰδα μὲ ἑπτὰ παιδιὰ. Γούτς, γουραῦνι, ὅ,τι ντροπὴ ἔχει τὸ γοτροῦνι ἄλλη τόση ἔχεις καὶ σὺ. Γούτς, ἀριλότιμε.

Νὰ καὶ ἓνας καραγκιόζ μπερντές

7 Ἰουνίου 1883.

Φίλε Κύριε.

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας καὶ σας ἀπαντῶ τὸ μικρὸν ποσὸν τὸ ὅποιον διαθέσατε εἰς ἀγαθοεργίας καὶ σας ΕΥΓΝΩΜΟΝΩ καὶ ὅτι ἐγκαταλείπατε τὸ ἔργον σας εἰς αὐτάς.

Καθὼς δὲ σας εἶπον καὶ χθὲς σας παρακαλῶ ΠΟΛΥ νὰ μοὶ χορηγήσετε μιάν συνέντευξιν.

Πρόθεμος

Μ. Μελάς.

Αὐτὸ τὸ γράμμα τοῦ ἐντιμοῦ συμπολίτου μας καὶ πρόην ὑποψήφιου δήμαρχου ἀπὸ τὰ μαῦρα, τὸ ἔλαβα, ὡς καθὼς βλέπετε στῆς 9 Ἰουνίου ποῦ εἶχε τὴν κωλοσφίξη καὶ τότε ὄχι μόνον φίλο του μὲ ὀνομάζει, (χωρὶς νὰ ἔχω τὴν τιμὴ νὰ τὸν γρουνίζω), ἀλλὰ καὶ μὲ παρακαλοῦσε νὰ καταδεχθῶ νὰ τοῦ δώσω μιὰ συναπάντησι, συνέντευξι, νομίζοντας ὅτι ὅλοι οἱ ἐφημεριδογράφοι τῆς Ἑλλάς, ὅτι εἶναι κτήνη, ἀνδράποδα ζῶα τῶν χρυσογαδάρων, τὸν περιφρόνησα ὅμως τότε, ἂν καὶ τὸν τιμοῦτα ὡς πολίτην καὶ τοῦ ἔτριψα τὰ λεπτὰ του στὰ μούτρα, τὴν τὴν, χωρὶς νὰ τοῦ γυρέψω οὔτε συνδρομὴ, (γιατὶ

Ὅτι ὁ γουρουνοδίκης τοῦ Περαιῶν Δασκκλόπουλος μπαί-
νοντας προχτὲς στὸ σπίτι μου γιὰ νὰ σφραγίσῃ ἐνοῦς νοικο-
κὴρῃ τὰ ἐμπορεύματα ποῦ φτώχεψε, ἐρρίχθηκε ἐναντίον τῆς
κὴρῃς μου τῆς μικρῆς, ἡ ὁποία μόλις σώθηκε ἀπὸ τὰ χέρια
του ἀφοῦ ἔβανε τῆς φωναίς ἀπὸ τὸν κλητῆρα ποῦ τὸν συνώ-
δευε, ἔπειτα μπῆκε καὶ στὸ σπίτι μου καὶ ἐπετέθηκε καὶ ἐ-
ναντίον μου σὰν λάγνος πῆθηκας, καὶ μελὶς σώθηκε ἀπὸ τὰ
χέρια μου κακῆν κακῶς, ἐπράξε δὲ ὅλα αὐτὰ γιὰτὶ εἶμαι
ἀπροστάτευτῃ

Μαριγῶ Παπαδήμου.

Σημ. Παληανθρώπου. Ἄχρεῖτε, ἀθλίε Γουρουνοδίκη τοῦ
Περαιῶν, δὲν ντρέπεσαι καὶ λίγο, τί νομίζεις ρε, ὅτι τοῦ κό-
σμου τὰ σπίτια εἶναι πορνοστάσια; Ἄσε στο διαόλο, ζῶν
κτηνώδες, τετράποδον, ἔπρεπε νὰ ἔγῃ αὐτὴ ἡ γυναίκα ἓνα
ἄνδρα γιὰ νὰ συσπεριε μέσα στὸν δρόμο τὰ μυαλά. Ὅρσε
μέσ' τὰ μούτρα σου, μασκαροδικαστή. Φτοῦ.

Ὁ Καρύδης

μὴ ξέροντας πλέον ὁ ἄνθρωπος τί νὰ κάνῃ γιὰ νὰ βγάινῃ τὸν
ἐπιούσιον, ἐσκέφθηκε καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἐφημερίδα
μὲ ὄνομα Ὁ Κύριος Παληανθρώπος.

Τοῦ εὐχομαὶ καλὰ κέρδη, καλὴ ἐπιτυχία, καλὸ ξεκούτια-
σμα καὶ αὐξήσει τῆς μοχθηρίας του.

Τὰ δῶρα τοῦ πρωθυπουργοῦ μας.

Βασίλειον

Σάββαν [Σύρα. Καὶ τὸ ἐπανωφόρι τὸ ἔλαβα καὶ τὸ ἔδωσα τοῦ ἐπὶ τῆς
βλακειᾶς ὑπουργοῦ μας Δράκου, καὶ τὰ λουκούμια καὶ τὰ λουκάνικα, καὶ
τὴν μαστίχα τοῦ φίλου μας. Νὰ ζήσης ὡς ποῦ νὰ ξεκουτιαστῆς. Χαρε-
τίματα στὴ Μα, οὐκὸ μας καὶ στὴν νυφούλα σου.

Χορὸς χρυσογαῖδουρικῆς.

Στὸν δρόμο τοῦ Ἑρμοῦ.

Ἐδῶ στὴν Ἀθήνα, ἀριθμὸς 263 καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Κορο-
μηλά εἶναι καὶ κεῖται τὸ κατάστημα τῶν ἀδερφῶν Μπεκῆ, τὸ ὁποῖον
κατάστημα, ποὐλᾷ τάδε τὰ εἶδη καὶ ποιότητες σὲ τιμαὶς συμπερητικαῖς
ἔχουν σας, πραγματικαῖς ποῦ τῆς ἔφερε ἀκόμα χτὲς ἀπὸ τὴν Εὐρώπη,
καὶ μάλιστα μὲ τὸ τελευταῖο βαπόρι τοῦ καραβιοῦ, καὶ μετράτε. Ἐχει
ροῦχα ἀνδρῶν καὶ παιδιῶν ἔνοημα, κάλλιστης ποιότητος, (καὶ ἂν δὲν ἦστε
στραβοὶ ἀνοίξετε τὰ μάτια σας νὰ τὸ δεῖτε ἂν ἦναι καὶ ἂν δὲν ἦναι), ἔχτε
κ ο σ τ ο ὦ μ, (νὰ πάρῃ ὁ διαόλος τὰ γαλλικὰ, κουστοῦ μ, θὰ πῆ ὁ-
λόκληρη ἐνδυμασία), σακκάκια χρωματιστὰ καὶ καστόρινα, κοστοῦ μ) ζα-
κέδες χρωματιστοὶ καὶ κοκκίνοι καὶ φασονῆ (αὐτὰ δὲν ξέρω τί θὰ πῆ,
ἀλλ' ὅποιος τὰ φορέσει θὰ τὰ καταλάβῃ), ρεδικῶτες κοστοῦ μ φασονῆ

(πάλι στὸ φασονῆ πῆσαμε), καὶ τσόχινες (αὐτὸ τὸ καταλαβαίνουμε), παλὰ τὰ
χρωματιστὰ, καστόρινα, καὶ γριζέ, πανταλόνια τσαφίρων, (οὔτε αὐτὸ ξέρω),
διαφόρων χρωμάτων κλπ.

Τώρα νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποῦ τολμάει γὰρ λέει
πῶς ἔχει καλὰ πράγματα θὰ πῆ πῶς ἀληθινὰ ἔγῃ γιὰ κάνετε τὴν βόλτα
σας καὶ δεῖτε καὶ ἂν δὲν σᾶς ἀρέσουν τραβάτε κάμπο, κυττάξετε ὅμως
μήπως δὲν βρῆτε πουθενὰ καλλίτερα καὶ μεταννοιώσετε.

Νὰ πῶς τὴν κατάρτησε αὐτὴ τὴν βουλὴ τὴν ἄνομη ὁ πρω-
θυπουργός σας.

Στοῦ Παυλίδη

τὸ πασίγνωστο ζαχαροπλαστεῖο κολλητὰ ἀνοίξαν ἓνα μοποτιλιαρισμένο
κρασοπουλεῖδ ὁ ἀδερφοὶ Παυλίδη.

Αὐτὰ τὰ κρασὰ εἶναι ὅλα παληὰ, πέντε χρονῶν, κρασὰ ποῦ νὰ πίνω
γῶ καὶ σᾶς νὰ μὴ σᾶς δίνω, κρασὰ γιὰ γκράν σαλόνια, κρασὰ τῶν κρα-
σῶν, κρασὰ ποῦ ἀναστένουν καὶ τοὺς πεθαμένους, εἶναι ἀπὸ κείνα ποῦ
ἔπινε ὁ Ζήγας τοῦ Διὸς ὁ μέγας Θεὸς ἀπάνω εἰς τοῦ Ὀλύμπου τὴν κο-
ρυφὴ μαζὺ μὲ τὴν γυναίκα του τὴν, —δὲν ξέρω πῶς τὴν λέν— μιὰ ζη-
λιάρα ποῦ μὴ ρωτᾶτε, διαολογυναίκα τέλος πάντων.

Αἱ ἀπ' αὐτὰ τὰ κρασὰ, ποῦ οὔτε ζαλίζουν, οὔτε φέρνουν σκουτούρα
ἔχουν μόνο οἱ ἀδελφοὶ Παυλίδιδες, καὶ γιὰ νὰ μὴ νομίζετε ὅτι σᾶς ψευ-
τίζω, γευθῆτε καὶ εὐφρανθῆτε καὶ πέτε μου εὐχαριστῶ, γιὰ τὴν καλὴ
εἰδήσι.

Ὅσοι εἶστε ξεσκούφοτοι

ἢ ἔχετε παληὰ καπέλα νὰ μὴ πηγαίνετε πουθενὰ ἀλλοῦ ν' ἀγοράξετε
καπέλα ντόπια καὶ γνήσια καὶ ἀριστης κατασκευῆς παρὰ μόνο εἰς τὸ κα-
πελοποιεῖον τῶν Σκαμβούγερα καὶ Πέτα ποῦ εἶναι στὸ δρόμο τοῦ Αἰόλου
καὶ σὸν μεγάλο σπίτι τοῦ Μανιατάκη, ἦτες ἀποκάτω ἀπὸ τὸ περιβόητο
ξενοδοχεῖο τῆς Σφαιρας. Ἐκεῖ θὰ βρῆτε ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς
ἐλληνικῆς βιομηχανίας, ὦν οὐκ' ἔστι ἀριστοτέρα ποιότητος τῶν ποιότητων.

Στὸ Κολονάκι,

ἐκεῖ ποῦ εἶναι τὸ γραμματοκιβώτιον εἶναι καὶ τὸ μπακάλικο τοῦ Κώστα τοῦ
Βούρβουλη ἐκεῖ μονάχα πουλιέται τὸ καλλίτερο συμιγδάλι 55 λεπνὰ τὴν
ὀκὰ καὶ μὲ πρόβα. Βούτυρο Χαλκίδος, μέλι τοῦ Ὑμητοῦ, Λαδὸ Παιωνίας
καὶ χωριστὰ μὲ ρετσίνα ποῦ φεύγει ἀπὸ τὸ ποτήρι, ὅποιος πάει θὰ τὰ
ιδῇ γιὰτὶ οἱ γείτονες τὰ ξέρουν καὶ κερνοῦν κιάλας ὅταν τ' ἀγοράξουν,
καὶ κερνᾷ κι' αὐτὸς καὶ ἂν δὲν τὸν κερᾶσουν, ὥστε ὅσοι θέλετε νὰ καλο-
ψυνίσσετε μὲ ὅλη τὴν σημασία τῆς λέξης, πηγαίνετε στοῦ Βούρβουλη,
γιὰτὶ θὰ σωθοῦν γρήγορα καὶ θὰ γευεῖτε ἔπειτα καὶ δὲν θὰ βρῆσετε που-
θελά.

Ἐν τῷ

θεάτρῳ τῆς Εὐτέρπης παρασταθῆσεται ἀπόψε τὸ περίεργον
καὶ θεματικώτατον δράμα τοῦ γάλλου συγγραφέως Δ'. Ἐν-
νερὺ ὁ Φυσέκης.

Ὅροι Παληανθρώπου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ χρονιάτικη γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 40 γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ
τὴν Ἑλλάς δραχ. 15.
Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα 50 λεπτὰ γιὰ τὴν κάθε-
φόρᾳ.
ΑΤΟΜΙΚΑ καὶ γυναικοδουλειαῖς δὲν εἶναι δεχτέες.
Τὰ γράμματα δὲν επιστρέφονται, καὶ ὁ Θεὸς ἂν τὰ γερέψῃ.
Διατριβὲς δὲν εἶναι δεχτέες, οὔτε μὲ πληρωμῇ.